

Allahovi milosti, da Timurtaš, ta moj prvi slop in moja glavna podpora, da še dosta vojske pripelje na borišče, da bode plašila Tatarske jate in da se oddahne v Samarkandu po tolikih nadlogah, če bodo pa hoteli kasneje vzbuditi današnjega dne prizore, ne bodem jim branil; nu, Timurtaš!“ — odgovoril je njega mirno — „povedi jim, da jim Timurjeve zaklade v Samarkandu obetam na plen, — zaklade in njegove kadune; to jih ne mara potješi, da bodo trpeli glad in žejo na vojski, da bodo z nesnažnimi Tatarji topli se, kakor so danes ti psi pobijali moje junake!“ — razburil se je, pa brž je zopet smeh začel igrati okrog njegovih ust, in mirno si je gladil brado. „Ali-beg!“ — odgovoril je bega in obrnil se va-nj — „moji junaci, ti mladi orli, ki o nobeni priliki hrbta ne pokažejo sovražniku — janičarji, mojih vojščakov čast, naj se seboj vzemó živeža in vsega, česar je treba, zato da ne oslabé na poti vsled žeje in lakote; jaz sam jim bodem načeloval“ — pristavil je resno — „torej se pripravi! čez Tokat drži naša pot v Angoro.“ (Dal. prih.)

Kaj je žena, kaj gospá, kaj soproga?

V neki veseli družbi je nekdo gosciam razkladal razločke med ženo, gospó in soprogo. Krasotice so ga vedno poslušale, pa je razlaganje tudi res zanimivo bilo in — resnično. Dajmo ga tudi našim Evinim hčerkam na znanje.

Kedar se dva iz ljubezni ženita: postaneta mož in žena, — kedar zarad zločnosti: gospod in gospá, — kedar zarad družih namenov: soprog in soproga. — Žena ljubi, gospá spoštuje, soproga pa trpi možá. — Žena misli samo na možá svojega, gospá pa tudi na hišne prijatelje, soproga na celi svet. — Gospodarstvo vodi žena, hišo upravlja gospá, soproga pa zapoveduje hiši. — Če je mož bolan, oskrbuje ga žena, obiskuje ga gospá, soproga pa pošilja vprašat, kako mu je. — Na sprehod se gré z ženo, vozi se z gospó, izleti se napravljajo s soprogo. — Našo žalost deli žena, naš denar gospá, naše dolgove pa soproga. — Žena je prava mati otrokom, gospá jim je mačoha, soproga pa še večkrat ne vé, koliko jih ima. — Če umremo, se joka žena za nami, gospá nas obžaluje, soproga se obleče črno.

Politične stvari.

Dvojna pošast,

s katero Magjari skušajo vzdržati gospodstvo svoje v Avstrijski državi.

Dve pošasti je preteklih 10 let lahko zapazil vsak, kdor opazuje taktiko Magjarsko. Magjari spuščajo te pošasti, kedar se jim treba zdi, v politiško podnebje, da strašijo Dunaj in možé, ki vladno krmilo v rokah drže.

Ena teh pošasti je natolcevanje Slovanov, da so panslaviti in Habsburški hiši sovražni, druga pa je njihovo očitno žuganje z Magjarsko revolucijo. Kakor jim kaže, uganjajo to ali ono brez vsega ozira na resnico ali laž.

Da se je dognala Beustova pogodba leta 1867., morala sta Klapka in revolucija pomagati; da se je razrušila Hohenwartova pogodba, potisnili so panslavističnega straha naprej in menda tudi sprožili Rakoviško ustajo. Po dogodbah na vzroku, ki se vrše srečno za Slované, postalo pa je nemoralno gospodstvo

Magjarskih prevzetnežev zopet dvemljivo, in zopet so se Peštanski samovladarji jeli posluževati onih izkušenih pripomočkov.

Turkoljubni tabori po Magjarski deželi poveljevanje puntarskega junaka Klapke in pa poskusi Poljake pripraviti na noge — vse to naj bi pritiskalo na veljavne kroge Dunajske. Pri tem pa junaški pobratimi Turških soft nikakor ne mislijo resnično na vojsko z Rusijo, ampak s pošastjo Poljsko-magjarske ustaje hočejo le strašiti Avstrijsko vlado zato, da bi svojo krivično Magjarsko gospodstvo rešili.

Al podoba je, da zdaj to sredstvo žuganja nima več zaželenih vspehov. Upiranje Slovanov, demonstracije na Hrvaškem, v vojni Granici in Ljubljani in v prvi vrsti vedenje barona Mollinarya prižiga oslepljenim Magjarom luč, da se Dunaju pošast Magjarsko-poljske revolucije ne zdi tako strašna, da bi zavoljo strahu pred njo žrtvovali pogoje obstoja Avstrijskega cesarstva. Misli je tedaj, da bodo Magjari poskusili zdaj drugo svoje sredstvo: kompromitiranje Jugoslovanov s panslavističnimi težnjami.

Rakoviški punt je pomagal vreči Hohenwarta; kak punt — si mislijo — v Sirmiji bi utegnil kaj takega narediti Mollinaryu. Agenti vladajoče Magjarske stranke so podpirali že prej prismojene komuniste na Srbskem; zdaj bodo rabili jih najbrže za to, da bi očrnili Avstrijske Jugoslovane, posebno Graničarje.

Že več časa je očitno videti hudo spridene ljudi te stranke, prismojene fanatkarje, ljudi brez časti in domoljubja, ki hodijo po Sirmiskih in Bačkih pokrajinah in uganjajo reči, ki so več ko sumljive. Magjarska policija, ki je sicer zoper vsako, če tudi postavno Srbsko agitacijo prav občutljiva bila in se ne boji nikakega preloma postave, da bi jo zatrla, kaže proti Srbskim komunistom prečudno potrpežljivost.

Nehoté si morajo toraj Hrvatje misliti, da bi bil kak nov Rakoviški punt vladajoči Magjarski stranki prav po volji, da bi očrnili pri cesarju Jugoslovane, sebe pa poslavlila kakor rešiteljico Avstrije.

Zato se nam zdi domoljubna dolžnost, opozoriti na te najnovejše poskušnje Magjarske politike in svariti Jugoslovane, posebno Srbe, naj se ne vsedejo na limanice Magjarske. Prav zato, ker se dela na Ogerskem vladajoča stranka tako, kakor da bi hotela vkreniti na revolucijsko pot, velí politična previdnost Jugoslovanom, da se trdno drže s starodavno zvestobo dinastije in Avstrije ter s tem pokažejo, da niso rovarji, ampak zanesljivi stebri Avstrijske monarhije, od katere na postavni poti zahtevajo vsem narodom ravnopravnost.

Mnogovrstne novice.

* *Kako so se razdelili darovi, ki so se sv. očetu papežu poklonili ob priliki slovesne 50letnice, poroča časnik „Italija“ tako-le: Denar se je hranil v posebni blagajnici, ki je bila spravljena v stanovanji kardinala Simeoni-a. Ko so svečanosti bile pri kraju, je dal kardinal zapisnik sestaviti, iz katerega je bilo razvidno, da se je nabralo 16 milijonov in 476.381 frankov (1 frank veljá kakih 40 naših krajc.), med katerimi za 9 milijonov in 190.000 frankov v zlatu, ostali znesek pa v papirji. Po želji papeževi se je ta denar tako-le razdelil: 4 milijoni so se odločili zakladu prestolice papeževe, — 4 milijoni zakladu uradnikov, ki so papežu zvesti ostali, bivšim njegovim uradnikom, bivšim njegovim vojakom in družinam njihovim, — 4 milijoni za popravo cerkev v podporo umetnikom in obrtnikom, — ostali 4 milijoni in kar je denarja še čez te 4 milijone, v podporo dobrodelnim ustanovam: bolnišnicam, ubož-*